

2020. gada 03. jūnijā
Ilgai Puķītei
90

Izstāde- dzīvesstāsts «Mūžs kļūst kā zelta bišu drava...»

Preišu ģimenes četras meitas

Ilga Puķīte dzimusi 1930. gada 03. jūnijā Rīgas apriņķa Stukmaņu ciema Pļaviņu pagasta «Smilgās» lauksaimnieka Voldemāra un Olgas Preiss ģimenē.

Olgas un Voldemāra Preišu ģimenē piedzima četras meitas- Elvīra, Ilga, Mirdza (01.01.1933.) un Kristīne.

Mamma Olga pēc jaunākās meitas Kristīnes piedzimšanas nomira. Neskatoties uz to, ka Voldemāram meitu audzināšanā liels palīgs bija mamma Emma tika nolemts, ka mazāko atvasi Kristīni atdos audzināšanai audžuģimenei.

Dzimtās mājas «Smilgas» un Klintaines skola

Ilga kopā ar māsām jau no mazotnes strādāja lauku darbus, mācījās vietējā Klintaines skolā.

1939. gada rudenī sākās Otrais pasaules karš, meitenes bija spiestas skolu pamest.

Ilga stāsta: «Dzimtās mājas saistās ar grūtiem laikiem- mammas nāve, karš, tēva izsūtīšana uz Sibīriju.»

Mājas «Smilgas», 15.03.1949.

Plaviņu pagasta nams un pamatskola.

V o l d e m ā r s Preiss

Voldemārs Preiss — jaunsaimnieks Stukmaņos. Dzimis 1897. gada 14. oktobrī dzelzceļa 89. būdā, 2 verstis no Kokneses stacijas. Audzis trūcīgos apstākļos. Izglītību baudījis Stukmaņu pagasta pamatskolā, kuru beidzis 1913. gadā., pēc tam papildus stundas ņēmis pie skolas priekšnieka Ārnesa, kurš sagatavoja iestāšanāsai vidusskolā. Uzliesmoja pasaules karš, izjaukdams visus tālākos plānus. Cik sāpīgi arī nebija, dzimtene bija jāatstāj kā bēglim. Klīzdams bēgļu gaitās Preiss nonāca Mogiļevas guberņā, kur 1916. gadā to iesauca kara klausībā. Dienestā Preiss beidza instruktora kursus, telegrāfa un telefona skolu un beidzot kā telegrāfa mehāniķis 1917. martā mēnesi nobrauca uz Somiju. 1918. gada krita somu nacionālās armijas gūstā un pārbrauca dzimtenē 1919. gada sākumā.

Lielinieku valdīšanas laikā dzīvoja nelegāli, jo sarkanā armijā nevēlējās dienēt. Latvijas armijas rindās iestājās kā brīvprātīgs 1919. gada 27. oktobrī ģenerāļa Baloža divīzijā- vēlāk Kurzemes divīzijā. Cīnījās pret vācu baroniem dēvētiem bermontiem pie Eķengrāves un pret sarkano armiju Latgalē. Pēc miera noslēgšanas tika piekomandēts armijas virspavēlnieka štābam, kā telegrāfa un telefona mehāniķis. Demobilizēts 1921. gada 24. martā. Stukmaņu pagastā dabūja jaunsaimniecību 12 ha lielumā. Patlaban nodarbojas laužot celmus un plēšot atmatas. Sabiedriskā dzīvē dalību ņēmis dzīvu. Ir jaunsaimnieku- sīkgruntnieku partijas Stukmaņu nodaļas priekšsēdētājs, kā arī centrālās izglītības savienības korespondents. [Latvija, Nr.61 \(19.08.1925\)](#)

Valdības Vēstnesis, Nr.5 (08.01.1938)
Latvija, Nr.61 (19.08.1925)
Valdības Vēstnesis, Nr. 231 (12.10.1931.)

Ilgas tēva Voldemāra patriotisms

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpildītājs, kura kanceleja ir Rīgā, Brīvības ielā 85. dz., pamatojoties uz Civilprocesa nolik. 1280.—1306. pantiem, paziņo, ka:

- 1) Valsts zemes bankas aizdevuma Ls 2920,— nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1938. g. 12. martā, plkst. 10. Rīgas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Voldemāra Preiše nekustamo īpašumu, kas atrodas Rīgas apr. Pļaviņu pag. ierakstīts zemes grāmatu reģ. ar 9354. num. un sastāv no zemes gabala „Smilgas 70. F“, 12 ha kopplatībā;
- 2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 3200,—;
- 3) tam ir hipotēku parādi Ls 3100,—;
- 4) solītajiem jāiemaksā Ls 320,— drošības naudas — no vērtējuma desmitā daļa un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamai nekustamai īpašuma iegūšanai tajos gadījumos kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;
- 5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļa.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu.

Pārdodamā nekustama īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā.

Rīga, 1937. g. 30. decembri.
1685. l. 34657p
Tiesu izpild. K. Riekstins.

Ciemojoties pie Ilgas jubilejas brīdi atmiņas par tēvu netika daudz stāstītas, bet LNB digitālajā bibliotēkā iegūtie periodikas izraksti liecina, ka tēvs Voldemārs bija ļoti izglītots cilvēks un Latvijas patriots. Proti, bijis pagasta aktīvists, jaunsaimnieks, kurš pēc bēgļu gaitām atgriezies dzimtajā vietā un kandidējis 1925. gada Saeimas vēlēšanas no Jaunsaimnieku- sīkgruntnieku partijas.

1934. Gada laikrakstā jau lasāms, ka patriots Voldemārs netiek galā ar finansiālo situāciju un tiek pārdota»12 ha «Smilgu» zeme.

LNB periodikas resursos 12.10.1934. laikrakstā Valdības Vēstnesis Nr. 231, lasāma sekojoša informācija:

«....1) Valsts zemes bankas prasības lietā par aizdevuma LS 3100 nenomaksātiem termiņmaksājumiem 1935. gada 13. aprīlī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodaļas sēžu zālē pārdos pirmajā publiskajā izsolē Voldemāra Preiše nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas apr. Pļaviņu pag. un ierakstīta zemes grāmatu reģ. 9354 un sastāv no Stukmaņu muižas atdalītā zemes gabala «Smilgas»70F, 12 ha kopplatībā.

Tas nozīmē, Ilgas bērnība pagājusi trūcīgos apstākļos.

Dzīves draugs Artūrs Puķītis

Dēli - Jānis un Pēteris

1950. gada decembrī Puķītis Artūrs Kārļa d., dzim. 1904. gada 17. decembrī, kā nākošais kolhoza sētas loceklis pēc mātes Puķītes Lotes nāves manto mājas «Puķītes» un sāk kopdzīvi ar savu draudzeni Ilgu Preiss. Draudzība 1951. gadā vainagojas ar kopīga dzīves ceļa uzsākšanu.

1952. gada 09. martā piedzimst dēls Jānis. 1955. gada 10. decembrī piedzimst dēls Pēteris.

Tēvs Artūrs sev nopirka motociklu un iebrauca sētā, pēc tā nepatīkamā notikuma motociklu iestūma istabā un apsedza ar drēbēm, lai stāv. Kad paaugās dēli motociklu izstūma no istabas ārā. (Pierakstīts pēc Ilgas māsas Mirdzas dēla Aivara Lazdiņa stāstītā). Attēlā dēli – Jānis un Pēteris.

Mājas «Puķītes»

Kā mājas «Puķītes» ieguvušas savu nosaukumu precīzi nav zināms, pieņēmus, ka no Artūra senču uzvārda, jo 19. gs. otrajā pusē mākslinieks Jūliuss Dēriņš ceļojuma piezīmēs tās apraksta šādi: «...ceļš vijas lejup un kļūst arvien netīkamāks. Tas mani aizveda līdz zemnieku sētai, ko sauc par Vilkumuiža».

LNB digitālajā bibliotēkā savukārt atrodams sekojošs ieraksts: «Rīgas cenu pārraudzības iecirkņa pr-ks Ž. Bruzulis izsakās: «...Visām personām, kas ved produktus Tautas palīdzībai vai brīvprātīgās organizācijas galvenajai komitejai, jādabū no pagasta valdes apliecība, kurā minēts, kādus produktus un kādos daudzumos ved, vedēja vārds, iestāde, kam ziedojums domāts. ... Apollonija Balcera, Avotu ielā 20-3, savā dzīvoklī iekārtojusi dažādu preču spekulācijas punktu. ..., līdzdalībnieks Arturs Puķīte Pļaviņu Vilkumuižā»».

Iepazīstot Latviju: mākslinieka Jūliusa Dēriņa ceļojumu piezīmes. 19. gadsimta otrā puse.- 2019.- Latvijas nacionālais arhīvs.- 210.lpp.). Tēvija, Nr.122 (26.05.1943

Rīgas cenu pārraudzības iecirkņa pr-ks Ž. Bruzulis izsakās: Ceļu pārbau-
dē pienākts, ka daudzi uz pilsētu ved
dažādus produktus un aizbaidinās, ka
tos grib nodot Tautas Palīdzībai vai
Latv. brīvprātīgo org. galv. komitejai.
Bet aizturētie nevar uzrādīt pagastu
valžu izdotās atļaujas. Noskaidrojies,
ka šādā veidā daži uzņēmīgi cilvēki
grib produktus ievest spekulatīvā ceļā.
Visām personām, kas ved produktus
TP vai Brīvpr. organ. galv. kom., jā-
dabū no pagasta valdes apliecība, kurā
minēts, kādus produktus un kādos
d daudzumos ved, vedēja vārds, iestāde,
kam ziedojums domāts. Ziedojuma sa-
ņēmējs apliecībā izdara atzīmi un ap-
liecība vēlāk jādod izsniedzējai iestā-
dei. Tāpat par apliecībām jā rūpējas
visiem lopu ievēdējiem pilsētā.

Pārbaudēs dzelzceļu staciju apkārtnē
aizturēti ratiņu stūmēji, nesēji, kam
neatļautā veidā produktu ievēdēji liek
nogādāt lielākā daudzumā pa dzelzceļu
ievēstās pārtikas preces. Ratiņu stū-
mēji un nesēji aizbaidinās, ka tie ne-
atceras preču īpašnieka vārdu un ad-
resi. Turpmāk, ja nevarēs uzrādīt uz-
devumu devējus, «izpalīgus» sodīs. Vēl
vienmēr daudzi uzņēmumi, sevišķi
darbnīcas, neved pasūtījumu un sa-
ņemto materiālu grāmatas. Turpmāk šo
noteikumu pārkāpējus sodīs bargāk.
Restorānu pārvaldniekiem jāzina, ja
tiem nav atļaujas tirgoties ar degvīnu,
tad to nevar glabāt valējā telpā, bet
noslēgtā vietā.

Izkratot Fjodora Orlova dzīvokli
Latgales ielā 158, atrasts 300 kg cūkas
gaļas, 400 olu, 70 kg kviešu miltu u. c.
pārtikas produkti. Orlovs sodīts ar

3000 RM vai 5 mēn. cietumā un 3 mēn.
cietumā. Viņa līdzdalībniece Anna
Ščedrova, Latgales ielā 158, un Nīkita
Orlova Latgales ielā 148—5 sodīta
katra ar 1000 RM vai 2 mēn. cietumā,
bet Pēteris Samochlovs Latgales 148
ar 500 RM vai 3 ned. arestā. Ida Luk-
ševica Embūtes Pūpoliņos bez atļaujas
pārdevusi sudrablapsu. Viņa sodīta ar
1500 RM vai 2 mēn. arestā. Apollonija
Balcera, Avotu ielā 20—3, savā dzi-
voklī iekārtojusi dažādu preču speku-
lācijas punktu. Viņa sodīta ar 1500 RM
vai 2 mēn. cietumā, līdzdalībnieks Ar-
turs Puķīte Pļaviņu Vilkumuižā ar
1000 RM vai 2 mēn. cietumā, bet pārē-
jie 10 līdzdalībnieki no 100—500 RM
un aresta sodu. Par spekulāciju ar
olām ar 700 RM vai 5 ned. arestā so-
dīta Anna Dreimane Talsos Andreja
ielā 6.

Darba gaitas tikai vietējā kolhozā «Selga»

Tieši divi gadu desmiti pagājuši kopš tās marta dienas, kad bijušās Stukmaņu muižas jaunsaimnieki sanāca kopā un nolēma dibināt savu lauksaimniecības arteli. To nosauca par «Selgu». Tāpēc, lai kopējā darba dienām nekad nepietrūktu pilnvērtības, cilvēkiem — spēka un izturības, tāpat kā selgai nekad nepietrūkst dziļuma.

Tagad neviens vairs neatceras, vai tā marta diena bija saulaina vai apmākusies, prātā palicis tikai pirmo pēckara gadu sūrumš. Rāmi atmiņu pavedienu risina kopsaimniecības pirmais priekšsēdētājs, tagadējais pensionārs JĀNIS KALVĪTIS.

... Kas gan tad piederēja Stukmaņu jaunsaimniekiem? Tikvien kā spēcīgs, darbam radis roku pāris. Bet pavi-

sam tādu roku pāru sanāca kādi trīs desmiti. Kopējā darba pirmreizīgums toreiz iedvesmoja vairāk par skaidrām runām un spožām nā-

kotnes izredzēm. Darbs jāpadara — tāds bija katras dienas vadmotīvs. Un to padarīja, kaut gan nebija tikpat kā nekādu mašīnu. Visur vajadzēja cilvēku rokas — gan meža darbos, gan klēti, gan kūti, gan druvā. Visur gaidīja rūpes un

darbs. Un tad — pirmais rudens, pirmā raža. Ne nu pārāk laba, ne slikta. Jānokuļ. Labi, ka Voldemāram Čulkstēnam bija tādas zelta rokas — pats uzbūvēja nelielu kuļmašīnu, to taisīja sev, bet, kad vajadzēja kopējai lietai, neliedza. Kūlēju darbināja ar triju zirgspēku lokomobilu. Dampis pukšķēja nepārtraukti visu diennakti. Arī cilvēki turēja līdzī. Visvairāk padarīja jaunās meičas Mirdza un Ilga Preises, Skaidrīte Antiņa, Mirdza Kalniņa, Aina Siliņa. Ašas un izveicīgas ne tikai pie kuļšanas, bet arī visos kolhoza darbos.

— «Nagliņu komanda», tā viņas toreiz sauca, — stāsta Jānis Kalvītis.

Pirmo kopsaimniecības ražu nokūla. Graudu pietika gan sēklai, gan lai norēķi-

nātos ar valsti, iznāca arī kolhozniekiem par darbu. Graudus sabēra divu un trīspudu lielos maisos.

— Tādu maisu tagad vairs nav, — it kā nožēlodams, bet ar zināmu lepnumu stāsta mans sarunu biedrs.

Kurš katrs tādu maisu nevarēja ne celt, kur nu vēl uznest muižas ēkas otrajā stāvā, kolhoza klēti. Tādi vīri «Selgā» bija tikai daži — Kārlis Krasts, Arturs Puķītis un pats priekšsēdētājs Jānis Kalvītis.

Bet ziemā — meža darbi. Un atkal vārdiņš «vajag». Brauca visi, pat mazā Skaidrīte. Uzdevumu paveica.

Pamazām kopsaimniecība auga. Pirmos 25 sivēnus kolhozs nopirka tirgū par pašu valdes locekļu ziedotajiem līdzekļiem. Arī vīstu fermai katrs kolhoznieks de-

va pa dējējai. Tagad putnkopība «Selgā» ir viena no ienesīgākajām nozarēm, un cūku fermā šobrīd pāri par astoņiem simtiem baro cūku. Arī trīspudu maisus neviens vairs uz muguras nenes — nesen rekonstruētajā kaltē un klēti ir visa vajadzīgā mehanizācija, lai strādāt būtu vieglāk un ērtāk. Mehānismi pamazām ienāk arī fermās. Sen aizmirusies tie gadi, kad ūdensspaiņus vajadzēja stiept uz kūti ar nēšiem.

Tagad kolhozu «Selga» pazīst rajonā kā vienu no labākajām saimniecībām. Bet pamats tiem 25 centneriem graudu no hektāra, 3081 kg piena no govīm un visiem pārējiem pēdējā darba gada sasniegumiem likts jau toreiz, tajā marta dienā pirms divdesmit gadiem...

Ilga visu savu darba mūžu strādājusi vietējā kolhozā «Selga». Sākumā lauku brigādē, bet vēlāk lopkopībākopusi teliņus un zirkus.

Laikrakstā «Komunisma Uzvara» raksta: «Visvairāk padarīja jaunās meitenes **Mirdza un Ilga Preises, Skaidrīte Antiņa, Mirdza Kalniņa, Aina Siliņa.** Ašas un izveicīgas ne tikai pie kuļšanas, bet arī visos kolhoza darbos»

Paldies no kolhoza «Selgas»!

Attēlā no labās puses: Ilga Puķīte, Mirdza Lazdiņa (Ilgas māsa), ... Anna Čoma, Skaidrīte Antiņa, Rasma Klīģe

*Ilgas darbs
un
vaļas
prieks
zirgi*

Māsas Mirdzas bērni- Zigrīda, Aivars un Gaida

Attēlā: Ilgas māsas Mirdzas meitas Gaidas krustabas, no labās puses, kūmas- Ilga Puķīte un Voldemārs Miķelsons, vecāki- Pēteris un Mirdza Lazdiņi

Attēlā no labās puses: Pēteris, Jānis, Ilgas māsas Mirdzas bērni- Zigrīda, Aivars pie mājas «Puķītes»

Dēla Pētera skolas laiks

Klintaines skolā

*Pilngadības svētkos. Attēlā no labās puses
– Ilga, Jānis, Pēteris, Artūrs*

Ilgai vienmēr bija labas attiecības ar kaimiņiem

*Attēlā kopā ar kaimiņieni Minkeviču,
tālumā redzamas mājas «Ziemeļi»*

*Attēlā no kreisās puses: Ilga..... (Emma
Lapa), , Marta Ozola no «Slaviešiem»*

Kaimiņi no «Riekstiņu» mājas

*Attēlā 1983. gada vasarā «Riekstiņos» Upes ģimene-,
Skaidrīte Upe, Pēteris Upe un meita ... Māra (Dzīvīte)*

Attēlā, galda galā, Skaidrīte Upe, pa kreisi Ilga Puķīte

Dēla Pētera ģimene

1978. gada 30. aprīlis, tiek dibināta Pētera un Valentīnas Puķīšu ģimene. Salaulāja Ārija Jansone. Šī diena jaunai ģimenei bija dubultsvētki, jo no slimnīcas kopā ar māmiņu tika atvests dēls Kaspars.

Attēlā no kreisās puses pirmajā rindā. Valentīnas mamma Jevgenija, Pēteris, Valentīna, Pētera tēvs Artūrs; otrajā rindā Valentīnas tētis Bronislavs, Ilga, Valentīnas māsa Marija, Pētera brālis Jānis

Ilga un mazbērni

*Attēlā : Valentīna, Pēteris un mazbērni-
Kaspars, Liena (14.12.1979.)*

*Ilga savu mazbērnu: otrajā rindā no kreisās puses otrais-
Kaspars, Liena, Arita (18.05.1981.) un radu bērnu pulkā*

Ilgas vīrs Artūrs tāpat kā Ilga strādāja kolhozā «Selga»

Krustpils rajona kolhozā «Selga» pabeigta sēto zālāju pļauja visā 120 ha platībā. Zālāji sazārdoti no 110, bet savesti šķūņos no 45 ha platības. Katru dienu āboliņu ved 6 automašīnas, viens traktors un desmitiem zirgu.

Pabeiguši zālāju pļauju, kolhoza «Selga» laudis steidz nokopt pļavas. Jau nopļauti 50 ha.

Vislabāk darbi sokas otrajā laukkopības brigādē, kur brigadieris Ainis Zvirgzdiņš. Šī brigāde kā pirmā kolhozā beidza zālāju pļauju un zārdošānu. Darbā izgāja visi. Dūšīgs plāvējs ir Arturs Puķītis, kas ar zirgvilkmes pļaujmašīnu viens pats nopļāvis 40 ha. Uz laiku pamestot automašīnas stūri, uz pļaujmašīnas sēdās kolhoza šoferis Roberts Lipsis.

*Tuva cilvēka aiziešana
Liek likteņa svaros svērties.
(J. Brežģis.)*

**1978. gada 22. jūlijs Ilgai atnāk ar sēru vēsti,
mūžības ceļā devies vīrs Artūrs.**

**Ilga vēlāk kļūst mantiniece mājām «Puķītes»
kā klātesošā kolhoznieku sētas locekle pēc vīra
nāves.**

Ilgas 70. gadu jubileja

*Attēlā no kreisās puses māsa Mirdza, Ilga, māsas
Elvīras meita Ingrīda un māsa Elvīra*

*Attēlā Ilga ar māsas Mirdzas meitu-savu krustmeitu
Gaidu un viņas vīru Aigaru Kļaviņu*

Attēlā pirmajā rindā no kreisās puses māsa Elvīra, Ilga, māsa Mirdza; otrajā rindā no kreisās puses dēls Jānis, vedekla Valentīna un dēls Pēteris

Ilga stāsta: «Puķītēs» bieži viesi vienmēr bijuši gan bērni, gan māsas, gan kaimiņi un mazbērni. Jubilejās to pulciņš bija kupls.

Zirdziņš bija tas dzīvnieks, bez kura «Puķītes» saimniecība nebija iedomājama- ar pajūgu (rati un ragavas) varēja aizbraukt ciemos pie māsas Mirdzas uz «Bruņiniekiem», savest sienu; ar arkliņu izvagot dārzu sev un kaimiņiem.

Ilga pie mājas «Puķītes» par kurām rūpējusies no 1950. gada, kā atzīst pati, galvenais, lai sēta būtu kārtībā

Tik mīļās mājas «Puķītes»!

Attēlā Ilga ar dēlu Jāni

Attēlā Ilga ar vedeklu Valentīnu

*Pārtrūka stīga, apklusā dziesma,
Apdzisa zvaigznes, saira sapņi.
Viss tas notika pēkšņi un strauji.
Pielijis sāpju un asaru trauks.*

*Ilgai savā ilgajā mūžā ir bijis grūti
jāstrādā, lai gan viņa pati atzīst, var
jau kritizēt kolhozus, bet tas bija
mans jaunības un spēku gadu laiks.
Tad dzīve šķitusi daudz vienkāršāka.
Arī kolhozs daudz atbalstījis savus
cilvēkus. Turklāt kādās ekskursijās
devāmies! Tālākais brauciens bijis
uz Gruziju ar lidmašīnu. Paticis
apmeklēt arī teātrus un koncertus.*

Attēlā no kreisās puses Ilga ar māsām Kristīni un Mirdzu māsas Elvīras bērnu dienā

Taču visgrūtākais laiks bijis, kad
pāragri mūžībā aizgājuši abi dēli
– Pēteris 2007. gada 15. aprīli,
Jānis 2012. gada 12. decembrī.

Mājas «Lejas Auliņi» Ērgļu sociālās aprūpes centrs

Pēc dēla Jāņa nāves Ilga mājas «Puķītes» nomaina pret mājām «Lejas Auliņi», Kokneses pagasts, kur rūpi par Ilgu uzņemas Artūra brāļa meita, arī krustmeita Laima. Laimas aprūpē Ilga nodzīvoja sešus gadus. 2021. gadā pēc veselības stāvokļa pasliktināšanas dzīves vietu radusi Ērgļu sociālās aprūpes centrā, kur dzīvo kopā vienā istabā ar māsu Mirdzu.

Aizrit Ilgas 91 mūža gads. Nav velti nodzīvots!

Viņas bagātība ir trīs mazbērni un septiņi mazmazbērni.

**Kasparam- Kristaps un Oliveris
Lienai- Rimants, Emīls un Edvards
Aritai- Elza un Dārta**

*Mazmazbērni, no labās puses: Dārta,
Olivers, Emīls, Rimants, Kristaps, Elza,
Edvards.*

*Kā laba grāmata ir visa mūsu dzīve -
Tā skaista šodien, skaistāka vēl rīt:
Un laimīgs tas, kas spēj ar savu dzīvi,
Kaut vienu labu vārdu tajā ierakstīt!*

Jubilejas sveiciens no dzimtās puses- bibliotekāre un bijusī kaimiņiene no «Raudupēm» Alita Kluša, dāvina grāmatu par Klintaines skolotāju Jāni Zvaigzni. Pie durvīm stāv sociālā darbiniece, kādreizējā ciema feldšerīte Valentīna Čulkstēna

Ilgu apsveic senioru aktīviste, kādreizējā Klintaines pagasta kultūras darba organizatore Gunta Lazda

Novēlējums jubilārei!

*Mūžs kļūst kā zelta bišu drava,
Kā dziļu sakņu pacelts ziedošs
koks-*

*Kam saule debesīs un ēna sava,
Kas savā brīvībā pats sev vien
žogs.*

/Jānis Sudrabkalns/

*Dzīvesstāstu pierakstīja Alita Kluša
Klintaines bibliotēkas vadītāja, 03.06.2020.*

*04.10.2021., Klintaines pagasta
Aizkraukles novadā*